

[Djurhuus.]

rium i tiden indtil den 31. december 1977. Jeg ræsonnerer, at den samme tanke ligger bag ved det lovforslag, som vi nu behandler, og henviser til det, som bliver sagt i den skriftlige fremsættelse fra Grønlandsministerens side.

Johan Nielsen: Det var også med visse betænkeligheder, at jeg gik med til at lade mit navn stå under flertallets indstilling i betænkningen. Det var med betænkelighed, fordi det strider imod min overbevisning om, at man frit skal kunne sejle på havene. Men i dette specielle tilfælde forstår jeg de vanskeligheder, man har på Grønland, og jeg vil altid gå Grønland så meget i møde, som jeg på nogen måde kan. Dog vil jeg meget gerne på samme måde som min kollega hr. Djurhuus spørge Grønlandsministeren, om han ikke forstod mig sådan, da vi engang havde samråd og jeg understregede, at færingerne har deres egne skibe, som fisker deroppe, at de så får lov til selv at bringe forsyning til disse skibe, og at de får lov til at bringe fangsten tilbage igen. Det er meget, meget væsentligt, at jeg kan få det bekræftet af Grønlandsministeren.

Moses Olsen: Under første behandling af dette forslag gav jeg udtryk for ønsket om at bevare enhedsbesejlingen af hensyn til lighedsprincippet. Under det vanskelige og komplicerede udvalgsarbejde, som vi har haft vedrørende dette lovforslag, har det ikke været muligt for mig at se andre måder at bevare denne enhedsbesejling på end gennem den foreslåede stramning af lovforslagets § 1, som vi nu drøfter i dag. Jeg tror, at næsten alle udvalgsmedlemmer er enige om, at det drejer sig om en løsning, som ikke er rar for nogen, og vi har også allerede hørt, at det principielt strider imod visse partiers holdning til tingene.

Jeg vil ikke skjule, at handelsministerens bekymringer om Danmarks internationale holdning til skibsfart i det hele taget har gjort indtryk på mig, men jeg kan ikke se anden og bedre løsning end den foreslåede, og vi har heller ikke kunnet få andre alternative løsninger præsenteret i udvalget. Stillet over for det må jeg af hensyn til det grønlandske samfund og forsyningen af det erklære, at jeg vil stemme for lovforslaget.

Det gør jeg, bl. a. fordi, som det fremgår af betænkningen, revisionen af loven af hensyn til den usikkerhed, som Grønlandsministeren også selv har været inde på, er rykket frem fra 1980-81 til 1976-77. Jeg er glad for at konstatere, at ministeren vil administrere loven med den liberalitet, som forholdene tilsiger.

Jeg vil også anbefale at stemme for dette lovforslag, fordi det er den eneste i dag kendte måde, hvorpå vi kan bevare den besejlingsform, som eksisterer nu. Desuden kan loven jo med tiden og ud fra erfaringerne ændres som så mange andre. Derfor mener jeg ikke, der er så meget at bekymre sig for lige for øjeblikket.

Men naturligvis forstår jeg bekymringerne hos de konservative og for så vidt også hos venstre, for det er bekymringer af partipolitisk principiel karakter. Jeg har dog under udvalgsbehandlingen glædet mig over, at disse partier også har været meget ivrige efter at finde de for det grønlandske samfund bedste løsninger. Jeg konstaterer bare, at vi ikke kan finde andre og bedre løsninger på nuværende tidspunkt.

Ministeren for Grønland (Knud Hertling): Jeg vil gerne takke for tilslutningen til lovforslaget, selv om tilslutningen desværre er lidt begrænset. Jeg havde håbet på, at lovforslaget kunne få tilslutning fra samtlige partier. Men nu ved vi altså, at hverken det konservative folkeparti eller venstre kan stemme for lovforslaget, som det nu foreligger.

Jeg tror nok, som hr. Poul Dam udtrykte det, at vi alle er enige om formålet med dette lovforslag. Men det, som vi ikke er helt enige om, er, hvordan vi skal nå dette formål.

Hr. Bo Kristensen var inde på de tanker, der har været fremme i udvalget om en særlig afgift, og jeg har lagt mærke til, at man i betænkningen har skrevet, at ministeren for Grønland ikke har villet imødekomme udvalgets ønske om et skitseforslag. Dette udtryk, som hr. Bo Kristensen også gentog her, vil jeg gerne tilbagevise. Det er ikke et spørgsmål om at ville eller ikke ville, for det ønske, der blev fremsat fra udvalget på et meget, meget sent tidspunkt, har været overordentlig svært at opfylde. Vi har i ministeriet for Grønland gjort, hvad vi kunne for at